

[Ole Espersen]

ge nævner, at tage den endelige beslutning. Derfor synes jeg heller ikke, at hr. Gammelgaard har ret i, at der bliver tale om en ansvarsforflygtigelse. Det gør der ikke, vi har det endelige ansvar.

Og endelig om dommerne. Jeg synes ikke umiddelbart, at man straks skal afvise muligheden for, at de kan være medlemmer, det kan lade sig gøre i andre lande, det er ikke så afgørende. Men jeg har på fornemmelsen, at Højesteret ikke altid er fuldstændig afvisende over for at lave andet end at dømme i domsstolssager, det har jeg en stærk fornemmelse af. De sidder f.eks. i mange branchenævn, og det er i virkeligheden en rent administrativ funktion, hvor de meget nemt, teoretisk i hvert fald – ligesom vi snakker teoretisk her – kan få et interessesammenfald i tilfælde af en senere retssag.

Jeg mener ikke, at Højesteret tog 100 pct. klar afstand fra at være det organ, der skulle udstede tredjeinstansbevillinger. Det mener jeg ikke – jeg har ikke lige sagen præsenteret – men det mener jeg ikke, og det er jo i virkeligheden en rent administrativ funktion. Så man er ikke helt afvisende i alle tilfælde fra dommerens side. Jeg synes nok, det er værd at kigge på en gang til, inden vi uden videre afviser det.

Derimod mener jeg, at tanken om, at Ombudsmanden skulle blandes ind, bør vi klart afvise.

Niels Helveg Petersen (RV):

Diskussionen om dommeres opgaver vil jeg lade ligge i denne omgang.

Jeg synes, jeg til det katalog af problemer, som vi står over for, og som jeg nævnte i mit første indlæg, vil føje endnu et problem. Når vi skal definere opgaven for et lovråd eller lovvurderingsråd, eller hvad det nu skal hedde, så kommer vi også til at tage stilling til, hvorledes vi afgrænser i forhold til ombudsmandsembedet, og det er en meget besværlig og, synes jeg, kompliceret afgrænsning.

Hvis jeg må gribe et par uger tilbage, fik vi et notat fra Ombudsmanden, hvor Ombudsmanden gennemgik og derefter skarpt kritiserede den fortolkning, som Justitsministeriet gennem 5 år havde anlagt i forhold til udlændingelovens § 31. Her er der tale om et stykke lovfortolkning fra Ombudsmandens side. Han modtager en klage, giver sig derefter på grundlag af

en konkret klage til at fortolke loven, og når til det resultat, at Justitsministeriet har fortolket forkert.

Et lovvurderingsråd skulle meget nødig kunne ses som en indskrænkning af Ombudsmandens muligheder for at gå ind i den slags sager. Nu kan man sige, at lovfortolkning og lovforberedelse er da to forskellige ting. Men jeg vil nu sige, at i praksis er grænsedragningen mellem disse forskellige opgaver nok så besværlig, og det er et spørgsmål, som forslaget her slet ikke bearbejder eller tager stilling til, men det er i hvert fald nødvendigt at underkaste en nøjere vurdering.

Jeg vil sige for Det Radikale Venstres vedkommende, at vi ønsker ikke med et forslag af denne type her at indskrænke Ombudsmandens muligheder for med udgangspunkt i en konkret klage at gå ind i en lovfortolkning. Det er det ene.

Så har jeg en enkelt bemærkning til hr. Aage Brusgaard. Hr. Aage Brusgaard kan jo ikke være sikker på, hvis der kom et eller andet lovvurderingsråd, at lovvurderingsrådet i henseende til bræmmer eller andet ville give hr. Aage Brusgaard ret. Det tror jeg ikke hr. Aage Brusgaard uden videre skal regne med.

Så vil jeg sige til ministeren, at der var et synspunkt i ministerens første indlæg, jeg ikke brød mig om, og som jeg er uenig i. Ministeren sagde, at et forslag af denne type her ensidigt ville være til fordel for mindretallet. Det synes jeg er et forkert argument. Det, vi søger her, er ikke noget, der ensidigt skal være til fordel for noget som helst andet end den bedst mulige oplysning og belysning af en sags juridiske konsekvenser. Om det så er til fordel for mindretallet eller flertallet i konkrete situationer, det kan man på forhånd ikke vide noget som helst om.

Og så for at ride en lille kæphest til sidst: Ministeren anfører også, at dette kunne føre til forsinkelse af lovgivningsarbejdet. Ja, vil jeg sige, hvis det så gør det, sker der jo ikke noget ved det. Risikoen for hastelovgivning er efter min mening større end fordelene ved at få lovgivningen ordentligt belyst.

Ebba Strange (SF):

Jeg vil lige bruge det sidste par minutter til at opholde mig lidt ved nogle af de ting, jeg ikke fik kommenteret i min første svarrunde.